

MIEDZIANKA (2) *sb f*

e prawdopodobnie jasne (tak w miedziany), pierwsze a prawdopodobnie pochylone, końcowe jasne (tak w -anka).

-an- (1), -an- (1).

sg N miedzianka (2). ◇ [*pl G* miedzi(a)nek.]

Sł stp, *Cn* notuje, *Linde XVII w.* (z *Cn*); poza tym *XVIII w.* w innym znaczeniu.

Igła lub szpilka miedziana, czasem ozdobna; acus, armilla, fibula, instrumentum suendi, spinter BarLBydg; acicula Cn (2) : Acus, instrumentum suendi, spinter, myedzyanka BartBydg 5, 148; [miedzianek kartka, 2 obrusy stare InwMieszcz 1551 nr 41; miedzianká/ Acus aenea, acus Babylonica. Volck L112].

MM